

Es Ca d' Inca

Lladrarà cada diumenge mentres li donin que menjar

Administració e Imprempta: S. Francesch, 23.

ESpanya: UNA PESSETA CUATRIMESTRE :: ESTRANJER: DUES IDEM. IDEM
PAGO PER ADELANTAT

LA CIENCIA

CINCHCENTS anys no han pas-sat encara, y l'homo, aquest ser anomenat rey de la Creació, no havia somiat en l'eczistència d'un altre Continent, y romangué amb sa boca oberta quant Cristofol Colón presentá proves certes de vida de noves y llunyanes terres. Manco temps fa que n' Isaac Newton, ensenyá la lley batiada ab lo nom de lley de gravitació universal, amb la qual s'ha pogut trobar el camí que condueix al descobriment de miriades de mons; nous per noltros malgrat la coec-zistència amb la Terra, dels que no ens poriem fer carreg' sens el potent telescopi; axí com passarian sense percebre els diminuts y sorprendents mons que dins el nostre tenen vida, si no tenguéssim la poderosa ajuda del microscopi. Amb un vidre y una balança, l'homo ha realisat la maravellosa transformació científica: y els geroglífichs y les bruxaries, y els conjurs y els signes cabalístichs dels astrolegs y dels nigromantichs s'han convertits en fórmules y lleys clares, canviant l'idea qu'es tenia formada de l'Univers davant les proves de vida que donan els átomos y l'eczistència de les cèlules com primers elements d'organización de tot ser que viu.

Tants de descobriments extraordinaris induexen a pensar en noves terres, avuy desconegudes, y res ho demostra millor que l'impotència del intelectualisme humá quant vol explicar el perque y el com la vida de cada cèlula, de cada textit contribueix a la vida general del ser complert, y si

la Química biològica roman muda quant li toca descifrar la naturalesa íntima de lo que s'enten per organisació de les plantes y dels animals, res té d'estrany qu' els profans, que no havem cavat gens dins el camp de la ciencia, ens espantem davant cada manifestació presentidora d'un nou invent, d'una nova conquesta.

Que molt que manca per descobrir a n-el món de la materia! ¡Que lluny qu'está l'enfront pera que la ciencia evolucionista pugue resoldre qualsevol de les tres preguntes: d'aont venim? que som? aont anam? A les terres del món de l'esperit no ens hi du la brúxola, ni's destrian els seus llunyadars amb el telescopi; perduts p'el venturer instrument de l'hipòtesis no hi ha medi d'arribar-hí sino allargant y perfeccionant el peu moral en armonía amb el físich e intelectual trípede ont descansa la misteriosa eczistència humana.

Ben mirat, avuy hi ha un fort desequilibri, resultat de voler cercar com a consecuencia de les lleys mecániques, les lleys morals, y convertirles en fórmules matemàtiques, transformant les equacions dels sentiments, axí com s'han pesat y reduit a nombres les energies físiques; sens tenir en conta, qu'els graus de l'alegría, del dolor y de totes les altres manifestacions de l'energía psicològica, componen: la ciencia dels còrs. La resultant d'aquest modo d' obrar nega l'eczistència de la causa de la força inmaterial dins el món moral, aont la ciencia desconeix les lleys de l'esperit; axí com roman desconeguda la causa de les combinacions d'els elements dels cossos, malgrat el conexa-

ment de les lleys de la materia.

Vol dir axò que, perque no ha arribat l' hora de trobar el misteriós llas de la materia amb l'esperit, s'ha de negar. l'eczistència d'una de les dues entitats? El *mediador plastic* d'en Cudworth o l' *armonia preestablerta* d'en Leibnitz, serán extravagancies més o manco enginyoses pera satisfer sa nostra curiositat, quant perduts dins lo infinitament grandios del cosmos o aturats a n-el llindá de lo més ínfim de vida, ens empenyem a negar el poder que tenen les forses creades per Deu, per obrar per si mateixes. Els fets primitius foren inesplicables p' els homos de totes les edats passades y ho serán per tots els qui han de venir, si fugen de Deu despreciant la Llum de la Veritat, aclaridora dels misteris científichs.

SIDORO.

Brindis de Missa nova

A MOSSEN TOMÁS MORA CÁNAVES

Avuy l' Iglesia té festa.
 ¿Repicar tots no heu sentit...?
 Y la gent va remolesta,
 amb la cara molt xalesta,
 amb lo cor ple de dalit!

Las carreres enmurtades,
 tothom content y mudat,
 els forns tots plens d'ensaimades;
 regalos, vins y tortades
 y avíram.... ¡be n' han passat!

He mirat el calendari
 per veure a quin Sant felis
 honrava lo vehindari;
 y he vist qu' era 'l vestuari,
 Virid: un diumenge llis.

¿Per qué idò tanta harmonia
 tanta festassa y sarau...?
 ¡Oh! be m' ho diu l'alegría,
 missetgera qu' aquest dia,
 porta veus d' amor y pau:

Amuy diu sa missa nova
un fill d' aquesta ciutat.
¿Com la teva arpa no trova?
¿No sens que per tot ressona
un cant de felicitat?

Llavors ja no he trobades
per lo que demana l' cas,
massa festes y gambades.
donchs ja 's sab, en tals diades
ningü sern amb son sedas.

Me pos la millor mudada
y a l' iglesia som partit;
y la trop endomassada,
amb llums y flos adornada
com un jerdinet florit.

Som sentit qu' en sech s' obria
de bat en bat s' escansell:

llanga processó venia,
festejant la companyia
del bon sacerdot novell.

Senyit amb les vestidures
sagraades, puja a l' altà,
y entre ensens y aromes pures
resglay de les criatures
consagra l' vi y el dols pa

!Amich! l' Ostia immaculada
de salut y de perdó
p' els pecadors ja heu alsada,
y la sang que desramada
fonch per nostra redenció!

Gran es vostre ministeri,
immens, sublim, sens igual;
vist d' aquest vall de miseri
se perd dins el dols misteri
de la gracia divinal.

Per dir gracies al Altissim,
l' hermos Te Deum, entonau;
himne d' amor sentidissim
que retrona solemnisim
per l' ampla y correcta nau.

Y a l' entretant vora l' ara,
niuet d' amors celestials,
puja vostre Pare y Mare
a besá, amb gambansa rara,
vostres mans sacerdotals.

¿Besar la ma consagrada
d' un fill y gonyar perdó?
¿Y rebre l' absolutio
de llengua qu' han destravada...?
!No es possible més gran dó!

Les llohanses ambrossines,
el clero, segueix cantant:
y el poble devot besant
vostres mans, que mels divines
par que vagen degotant!

¿Benhaje l' investidura
de vostres vots benelits!
Encare l' Iglesia sura,
Vos sou novella figura
dels seus triunfs infinits!

Per això tot va a balquena
en les mosses del Amor...
Si avuy, la fè més alena,
també la taula está plena
de convidats y d' honor!

Jo brint amb la fortaleza
qu' en dona a la sang el vi:
que vostra Divina empresa
reculli sempre remesa
de fruis del Amor Divi.

M. DURÁN.

Lo castell esfondrat

Fa sis segles axeca en valentona
la torre, desafiant dels temps
los embats, a son peu fosses sensse-
nyal cristiana guardan els cadau-
res, avuy sols ja ossamentes, dels
braus antepassats qu' ab pit corat-
jós, investian ab llança y escut
per escalar les seues murades,
caiguent baix el tavesquivol alfan-
ge de llurs defensors y anant a
confondre aquell tremp de fer-
ro ab la sua mare terra.

Tu, ¡ho castell encantat, n' ets
el mirall de les grandeses huma-
nes, tu que avuy mitx esbaldrat
no ets més que lloguera d' a-
nimals danyins y asquerosos, au-
tes tant ben conservat, net, plé de
moradors de lluenta corassa, ab
cajons enfilants per les troneres
de les teues murades y a qui te-
nien enveja més de dos homens
de valer y sebre, estás trist, solita-
ri demunt aquestes penyes aban-
donat; com heu están aquells que
caigueren dins els teus fossos per
conquerirte. L' humanitat es aixís,
deixa avuy lo qu' ahí volia, y tu,
fantasma de l' antigor, tan volgu-
da y apreciada que fores, ja has
passat de moda, no han de mester
els teus serveis, te desprecien els
qu' antes t' abressaran; els ho-
mens y les seues coses son aixís
totes.

M. MALFERIT.

Carta uberta

Palma 8 d' Octubre de 1903.

Senyors D. Alexandro Lerroux y D.
Vicente Blasco y Bañez.

Estimars: Heu de pensá y creure que
des que vos ne sou anats m' ha pegat un
anyorament tal, qu' entre això y una pan-
xada de figues de moro, que vaig pegá ahí
decapvespre, he fet bo en malaltirme. Avuy
no he pugut pus, dich: no rès vaig a po-
sarlos quatre reixes, a veure si m' espassa-
rè aquesta tristó que duch.

Idó, y contaumoshó: ¿Com vos ha agradat
aquest país? Y en Pons y en Villalonga...
¿No trobau que s' en desfan molt bé aquets
adots nostros? Cap com don Paco Garcia
que no va dí res!

Abans de tot, vos felicita per aquesta pos-
sessió tan gran que mos deis que teniu a
América. ¿Una possessió espiritual de 60
millons d' habitants. ¡Chupate esa! Si ell

el Papa s' en tem!.. Entre aquesta y cual-
cuna altre de temporal que supòs que de-
veu tení, ja podeu aná passant.

Uns homos ab una possessió tan gran
y pelegriná com a titereros, per predicá sa
llum, es progrés y sa veritat! Y encara di-
rán que no tenuu abnegació y vos critica-
rán es neos perque posau en es Gran Ho-
tel, en lloch d' aná a can Gasparó com els
altres dentistes regenerados de s' humani-
dat doliente. ¡Males llengos! Ell també
hem de fe un poch de diferencia. ¡Veés si
n' ha vengut cap fins ara que tengues una
possessió espiritual tan grossa!

Y, á proposit cols; vos volia fe dues pre-
guntés: ¿Que me sabrían di si era *El Pue-
blo* d' en Blasco que va publicá aquell ar-
ticle d' un tal Morote (ben batiat!), que de-
ya: *Abajo Jesús!... Las órdenes religio-
sas son la vanguardia de Dios y á Él
hay que declararle la guerra...*? Y que
seria *El Progreso*, órgano d' en Lerroux,
que digué en certa ocasió que no se trac-
tava tan sols d' expulsá es jesuites y secu-
larisá sa societat, sino de *suprimir á Dios*,
y que s' empresa s' havia d' acometre *de
frente, con el valor de Suñer y Capdevi-
la, que en pleno Parlamento proclamó la
guerra santa, la guerra á Dios...*?

Idó, hombre, y com així mos sortiú ara
ab so respecto á todas las creencias que
deis que teniu? *De frente, homo, de fren-
te!* Tan mateix ja mos coneixem. Lo ver-
taderament progresiu es á *sangre y á fue-
go* ab ses congregacions, como dijo el
sensato Perez Galdós. Esta clál Una fra-
se tan hermosa y oportuna no podia sorti-
sino d' un homo tan *sensato* com s' in-
mortal autó d' «Electra».

Una altre pregunta: y voltros qu' anau
á missa? Perque jo m' pensava que no en-
traveu may á dins l' iglesia y ara veix qu'
estau més enterats de lo que passa dins
elles que jo mateix qu' abans de ferme re-
publicá, vaig essé escolá y tot. Perque jo
encara no sabia que ses comunidats relli-
gioses les convertissen en *bazares*. No rès,
moderau un poch es vostro apositolich zel y
deixaho está per ara, qu' el Bon Jesús per
treure es venedós del Temple no hi va en-
viá es pagans de defora, y la veritat tench
pò de que tampoch no vos cridi per aquest
camí. Bono y això de *bazares* qu' heu deis
pe ses estampetes y panetets de San Blay
que venen á n' es portat? Perque jo no vos
acab de momprende, si no vos esplicau...

Lo que está molt ben pensat es aixó de
que es tren des progrés s' aturi a s' estació
de sa República á fer carbó. Naturalment,
allá feim carbó, mos provehim d' aigo, pe-
gam un roeg an es *presupuesto*, y tornam
partí cap á s' Anarquía, voltant p' es So-
cialisme, y de dellá fins á l' infern... An
això li dich progressá *mirando al porve-
nir*.

Però, alerta qu' es tren no fassa uy p' es
camí, que jo, francament, hi aniré un poch
retgirat dins es tren republicá... M' esplica-
ré... Te recordes Blasco d' aquell dia me-
morable qu' aplegares mans an en Zola,
aquell gran comerciant ab ensegonades

p'els porchs, (que Deu haja perdonat, á ell y an es seus consumidós)?

Te recordes que te va parlar d' una confederació de repúbliques llatines y de ven-se per medi de s' *idea* aquests *impèris gòtics* del Nort, eterna amenssa de sa llibertat...? Alerta, fuy meu, alerta! Mira que Fransa ha tornat molt calavera y tench pò que n' tir una mala malaltia, y noltros fa una temporada qu' estám desenats ferm.. y com s' emperadó d' Alemanya es un homonòt tan raro y forsarrut y de cada día torna més clerical, qui mos diu que ses còses no arribassen á tal estrém que per certes precaucions mos esvergás bufetada ab sa ma esquerra que no fan pecat.. y vol di que en aquest cas no n' donaria un gafet d' eis osos de sa futura república espanyola.

A Alemanya es neos tenen majoria, y hey ha *ideas* que no los agradan.. Y tot això vol dir que mos hi mirém y que li estém alerta á sa seua *gendarmeria monárquica* y á sa des demés *impèris gòtics*.

Bono, estimat Lerroix: si *el dia de la accion*, que podí essé dia primer de maig, vols vení per aquí, sempre trobarás una cábila á sa teua disposició per aná á rompre quatre vidres á n' es Agustinos y á prende quatre copes á n' es Centro Socialista. Si passen per devant Montissión no saltará qualque moretó que fassi es sacrifici de deixá sa classe de Retòrica ò Matemáticas per venirvos á ajudá.

Acab es temps y es papé. A en Blasco li quart un remell que li enviaré mes envant. Y ja heu sabeu; en quesvuya siém bons... Noltros vos comenerém á Deu que bé heu necessitat y que mos torném veure en salut si convé, maldement no sia per aquí.

Vostro afm. amich.

Aben-ESTORAT.

MOSSEGADES

Per lògica no hi ha com els polítics democràtics, son un *maremagnum* de lògica.

Parla en Lerroix en es meeting república:

En el orden religioso queremos el respeto para todas las creencias.

Bén fet! ja m' agrada, sa llibertat en primer térma, així les comunidats religioses porán estar tranquiles dins es convents resant y treballant segons les seves creencies.

Ah! axò no. *Los republicanos decretaremos la disolución de las órdes religiosas.*

Què tal! vos agrada es frid!...

Un derroche de lògica, un derroche.

Las comunidades religiosas hacen una competencia ilegal á los industriales.

Si de competencies ilegals se tracta, comensém per apuntar á n' en Lerroix y á n' en Blasco que fan, no una competencia ilegal, sino una guerra injusta y furibunda á les ordes religioses y á sa Monarquia.

Qu' es vi bò fassa mal a n' es vinagre no te res que veure, es sa cosa més natural del mon; però qu' es vinagre republicà en fassa a n' es vi moscatell, no pòt passar.

En Blasco se queixa de que a Espanya no hi ha canals per aprofitar ses aigos que van a perdérs a la mar.

¿Axò que vol dir qu' els dels gorro-roig les aprofitarán?

Mena, mena; devem anar de verbes.

¿Volen agricultura y volen tayar es brassos a n' es millors agricultors del mon? Y no será tayarlos ets brassos, treure els frares qu' amb això d' en canalat aigos en derán, amb una cuereta, a tots es republicans plegats?

¿Volen ilustració y progrés (no parlan d' altre cosa) y volen decantar d' en-mitx es qui van endevant en totes les ciencias?

¿Bon cap ha de tenir un embustero!

El «Cu-cut» dú una caricatura del barat de porchs grassos que Mallorca y Barcelona per Sant Miquelada serén.

A poch poch estimat «Cu-cut» els porchs que a Mallorca engrexám, voltres catalans vos ne xupau es dits; però d' es que voltres nos heu enviat no n' hem fet botiférons per que som de mal sangro. Es vé que pegaren quatre furgades y feren un poch de sabonera dins sa plassa d' es toros; però s' en tornaren a pasturar per dins es camp roig.

¿La mar per tafarra!

En MASSOLA.

CRONICÓ

Septembre de 1903

Dia 25.—A Palma, se reuneix sa comisió de Fires y Festes, ab motiu d' enterarse del projecte, qu' els senyors Nárcon y Chaussade, presenten pera celebrar una Esposició Universal. Enterats del projecte, acceptaren en principi es pensament de s' Esposició Universal, però així com en ses condicions, demanen una subvenció de cent mil pessetes, acordaren reunir-se ab s' Ajuntament, pera parlar d' aquest assumpto.

—La presencia d' en Rodrigo Soriano a Barcelona, a alssat molta terreta entre els republicans. Molts d' aquets el segueixen, y segons pareix no tardarán molt a reproduirse, els escandols que fa poch temps hey havia a Valencia.—Una Real orde d' Istruició pública, aprova es pla d' estudis pera sa carrera d' actor que se farà en tres anys.

Dia 26.—Visita sa Zona d' Inca, es Capia General de Balears.—A sa presó de Manacor, trobaren un pres penjat.

—D' orde de s' autoritat militar, es detengut a Tarragona es diputat Sr. Nougués, que protesta per mor sa seva *immunitat*.

—Se parla com a cosa segura, de s' implantació des protectorat francés, a s' imperi de Marruecos, d' acort ab totes les po-

tencies, que obtendrán en altres territoris grans beneficis. També diven que en so repartiment mos tocará colca cosa a noltros. ¿No será molt!

Dia 27.—A sa plassa de toros de Palma, se fa una *becerrada* ab toreros negres, que segons diven, encara se veren més *negres*, ab sos *mansos* de Son Sant Martí.

—Firmada en primer lloch p' en Romanones y Merino, dirigeixen una carta 70 senadors y diputats lliberals, als expresidens Montero Ries, Moret y Vega de Armijo, pregantlos qu' es posin d' acort ab la forma en que s' ha de elegir es quefe des partit.—A Segovia s' inaugura sa Cámara de Comers.—Es posat en llibertat es diputat Nougués.

—A Henne-Cont (France) mentres passava una processó, els lliure pensadors promoguèren un escandol, resultant ferides 50 persones.

Dia 28.—Reunits la major part d' els regidors de Palma, pera tractar de s' Esposició Universal, acorden antes d' acceptar en definitiva, demanar a n' els senyors organitzadors, una resenya detallada de lo que pensan fer. Dits senyors prometeren presentarle.

—S' elecció de quefe des partit lliberal, es molt comentada per la premsa y discutida p' els polítics.—Arriba a Madrid, es quefe des govern francés que viatja d' incògnit.

—Els acreonantes La Vault, D' Oultrémont y Voyer realisen una felis expedició en globo, desde prop de París fins a sa part oriental d' Inglaterra, en deset hores.—A Danville (Estats Units) un tren rapit cau de un pont, resultant 9 viatjers morts y molts de ferits.

Dia 29.—De Palma s' embarquen cap a Barcelona y d' allá cap a París, els organitzadors de s' Esposició Universal. En es moll prometeren a n' es Batle, enviar els document que damana s' Ajuntament.

—A Casar de Periedo (Santader) mor s' eminent mestre músich D. Jesús de Monasterio, exdirector de s' Escola Nacional de Música y académich.—A s' Universitat de Valladolid, a causa des rigor empletat a n' els etzamins, hi ha graves disgusts entre catedràtics y dexebles.

—Un periòdich francés diu que a Genova, han agafat un anarquista de nom Bartolini, acuat de cómplice d' un complot, contra sa vida del Rey d' Espanya.

Dia 30.—Arriben a Palma, en Blasco y Banyes y en Lerroix. Es republicans van d' un peu.

—Alguns periòdichs insisteixen apesar de sa negativa des Govern, en que es viatge d' en Combes, está relacionat ab sa suposta aprocsimació franco-espanyola.—El Rector de Valladolid ha fet tancar s' Universitat, y continua sense resoldre es conflicte.

Es CRONISTA.

Adagi mallorquí.—Pare profitós, mal vist.

Lladrades y moxonies.

Encarregám a n' es suscriptors de fora Mallorca que sa posin cabals amb aquesta Administració, are que ha vensut el primer trimestre; de no ferho així Es Ca d' Inca, no los ferá pus visites.

Poreu enviar s' import ab sellos de 5, 10 o 15 cèntims.

Amb aquest nombre repartim a nostres suscriptors el quart quadern del «L' Art d'estodiar».

Novament recomanám sa lectura y conservació d'aquestes cartes, no fos cosa que vengués dia, que, compreguent el seu valor instructiu, sa panadissen de no haverles estorjades; puis que feim sa tirada justa del nombre de suscriptors que tenim.

Ens han assegurat que dins breu temps, tornarém tenir de plantó en Inca, a la Guardia Civil, y habitará per corté sa mateixa casa del carrer de Mallorca que tenia abans.

Ens alegrám.

A n'es Gorch-Blau dilluns passat hi hagué una sensible desgracia.

Un jove d' Inca, anomenat Martí Coll que trabayava a les maniobres de s'electricitat, fonch engrunat per una penya que radolá d' una pendent morint a l' acte. (a. c. s.)

Divendres a vespre feren una crida, manant que tots els mossos de s' escala de reserva, desde el 95 ensá, vagin a firmar el passe, dins es determini de vuit dies, que de lo contrari serien castigats. També fe a sebre qu' els qui no han pagat es tercer trimestre del consum, si no heu pagaven dins tres dies, los farien gastos.

Ab satisfacció hem vist arreglat, es tros de carretera qu' hey ha sortint d' Inca per sa part de Sineu.

En no manco gust, veim arreglar molts de carrers, que de temps enrre necessitaven mitjes soles, lo mateix qu' es camí le Mancor, qu' estava intransitable.

Y ara que parlam d' aqueixca-

mí, y ho arreglen ¿no sería convenient que s' Ajuntament, s' enterás d' aquella suscripció, que fa cosa de dos anys, es mateixos confrontants del camí, feren pera llevar sa costa qu' hey ha, y després se fé malbé?

No duptám que si heu tornaven moura, la major part dels confrontants, vendrien a be en dar la cantitat que a n' aquell temps prometien.

Si s' Ajuntament duia a efecte aquesta millora, s' enduría els aplausos dels inqueros, y els dels pobles que transiten aquest camí.

Ajuntament d' Inca

Havent observat aquest Ajuntament, que per alguns calendaris se anuncia equivocadament p' el diumenge dia 18 d' aquest mes, sa primera de ses fires que anyalment se celebren en esta ciutat, se fa sebrer pera conexament del públich en general, que dita fra no tendrá lloch fins el diumenge sigüent, o sia el dia 25 d' aquest mes.

Inca 10 d' Octubre de 1903.

EL BATLE,

Domingo Alzina

Publicacions rebudes

El núm. 18 de l' important revista literaria *Catalunya*, ab prosa d' en Martorell y Terrats, Cançons de pandero d' en Serra y Boldu y poesia de Moss. Joseph Paradera y de Moss. Joan Aguiló.

El núm 666 de la revista agrícola *El Labriego*, d' interessant lectura.

Els núms. 8 y 92 de los deverits setmanaris catalanistes, *La Barretina* y *Cu-Cut!*

El núm. 24 de la *Revista Luliana* ab trebavs dels Mossens Matheu Gelabert, Joseph Miralles, Joan Avinyó, Joseph Pou y altres.

Bolletí comercial

Mercat d' Inca

Preus que retgiren a n' aquesta ciutat pious passat:

	Pessetes
Passó . . . (es quintá) . . .	a 67'00
Xexa . . . (sa cortera) . . .	a 16'50
Blat . . . id.	a 16'00
Ordí . . . id.	a 10'50
Sivada . . . id.	a 8'50
Id. forastera id.	a 7'25
Blat de les Indies id.	a 12'00
Faves cuitores . . . id.	a 13'00
Id. ordinari veyes id.	a 16'00
Mongetes (confit) id.	a 10'00
Id. blanques . . . id.	a 29'00
Fasols . . . id.	a 30'00
Ciurons . . . id.	a 23'00
Gallines (sa terça) . . .	a 0'95
Galls . . . id.	a 0'70
Conis . . . id.	a 0'30
Ous . . . (sa dotzena) . . .	a 1'25
Patates . . . (es quintá) . . .	a 3'50
Safra . . . (s' unza) . . .	a 3'00
Figues seques (es quintá) . . .	a 24'00
Olives . . . (sa barsella) . . .	a 1'25
Porchs grasss . . . (s' arrova) . . .	a 10'25

CORRESPONDENCIA LITERARIA

Aben Astorat. Palma.—Axò es lo que esperavam de vos. Are si voleu fer es rapèl a n' en Blasco y Banyes, suposam qu' ell estarà ben content y es Ca també que li agradará ferm, veurerlo ben afeitat.

S. A. -Inca.—Rebuda vostra contestació, a la pregunta que ferem sobre es perquè no poren comensar ses fires d' Inca que no hage estat Sant Lluch.

M. F.—Pollensa —Id. id.

Esperám qu' en venguen més, per judicar es prèmit. Fint a sa primera fra hi ha temps. Hi haurá un eccèsit d' una pesada de torrons.

OSSOS Y LLEPADURES

Adins ca un afeitadó:

—Mestre aquest rahó casi m' escorxa.

—Ca homol si domes li falta es parlar.

—Ja heu crech, com que ja no té dens.

—Sa sordera que teniu qu' es de neixament?

—No a s' oreya.

Trenca caps

A INK : FAN : QDLLS
I BON: KDUFFF

El Sen Juavert

Endevinaya popular

Fé una volta redona

pensey y torney pensá

es qu' en té no en pot dá

y qui no en té clas pits en dona.

El sen Xerogues.

Ses solucions diumenge qui vé.

SOLUCIONS AL NUM. PASSAT

Al Trenca caps.—Tres pichs cinch quin'e y dos deset.

A l' Endevinaya popular.—Una filoua.

POSTALS

A sa casa PINTOR FOTÓGRAFO de B. Payeras carrer de S. Bartomeu, n.º 15, hey ha un rich, caprichos y variat surtit de cartes postals capas de satisfacer es més refinat gust deis afisionats coleccionistes.

AVIS AL PÚBLICH. Tots els dijous passarà a Inca, el Callicida D. Jusep Porta, que cura unyeros sense fer gens de mal, lo mateix que tota casta de calls y uys de poll, aviat y barato, a n' es carrer de l' Estrella n.º 8 fonda d' en Mateu Martorell (a) Marquesí.

Casa per arrendar. En aquesta impremta vos daran rahó d' una de planta baixa, pis y porxo, que té al costat cotxeria y un espayós jardí.

Atlot. S' en necessita un de bona conducta y qu' escriga y lletgesca correctament, per trabayar en l' impremta d' aquest setmanari, carrer de S. Francesch 23.

Es Ca d' Inca

S' en venen números solts y s' admeten suscripcions: INCA S. Francesch 23. PALMA. Llibreria de Felip Guasp, Morey 67. MANACOR. Papeleria de Bartomeu Rosselló, C. de Palma.